

Det er klokkeklart for mig, at vi er gået for langt over i den grøft, der handler om, at vi skal måle alting, at det boglige står med stort B alle vegne i debatten. Det politiske miljø omkring folkeskolen har i rigtig mange år handlet om det faglige og det fagfaglige, men skal man tage temperaturen på en globaliseret verden og det, vi som danskere skal ud og konkurrere med i den store verden, er jeg omvendt helt overbevist om, at det er de kreative gener, der i første omgang kan danne basis for værditilvækst.

Vi taler rigtig meget om innovation og iværksætterier som nogle fantastisk vigtige pejlemærker i erhvervspolitikken, og derfor synes jeg, det er slående, at vi gør så forholdsvis lidt for at understøtte de kreative og innovative kompetencer. Derfor er det fantastisk vigtigt for os, at vi er med til at sende det politiske signal, at vi her har fået en vægtning, som er skæv, også fordi vi godt ved, hvad det er, der er fokus på, hvis man måler og tester og hele tiden udstyrer folkeskolerne med det kontrolhelvede, som det er tilfældet.

Man får jo det, man måler – bygger man en stærekasse, kommer der en stær, og man kunne blive ved i den retning – og så vil der uvægerlig ske det, at man nedprioriterer de kreative kompetencer, som er langt, langt vanskeligere at sætte på formler, og som er langt, langt vanskeligere at få op på en hitliste, som kan bringes i Jyllands-Posten, så folk kan sidde og se, hvad man synes er den gode og den dårlige skole.

Nu skal vi jo ikke lovgive om hitlister, men hvis man kunne, havde jeg ikke noget imod, at det var forbudt at lave sådan nogle hitlister, som jo aldrig nogen sinde kan sige noget om kvalitet, selv om det er det, folk render rundt og siger. Det er en uskik uden lige, og det siger jeg kun, fordi det er med til at bære ved til det bål, der handler om, at vi drejer skolen over i en forkert retning, når vi tænker på, hvad det er, vi skal leve af i fremtiden, nemlig de kreative kompetencer.

Der synes vi klart, at oppositionens forslag virker mest ambitiøst, og derfor støtter vi det forslag.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ingen, der ønsker korte bemærkninger, så den næste taler er undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 14:24

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis gode viljer kunne løse problemer, havde vi løst en masse problemer i dag.

Tak for engagementet, tak for den brede enighed om vigtigheden af de praktisk-musiske fag og tak for enigheden om, at alle fag skal bæres af faglighed, og at alle fag skal have en kreativ dimension – kreativ, ikke rekreativ. Derfor er det måske også bedre at tale om de musisk-praktiske fag end om de musisk-kreative fag, men det skal bestemt ikke skille os ad. Jeg minder bare om, at noget af det, der kendetegner de talentaktiviteter, der foregår inden for naturvidenskab, netop er ambitionen om at kombinere leg og læring inden for naturvidenskab, så det kreative er altså ikke forbeholdt de musisk-praktiske fag.

De musisk-praktiske fag har en egenverdi, og jeg er overbevist om, at de derudover har en virkning på de øvrige fag. Meget tyder nemlig på, at det, der skaber bedst læring, er en kombination af brug af højre hjernehalvdel og brug af venstre hjernehalvdel, altså fornuft og følelse, det musiske og det rationelle. Hvis man i de musisk-praktiske fag får den oplevelse at koncentrere sig, fordybe sig eller gå op i musik, billedkunst, sløjd, håndgerning, eller hvad det nu er, vil den koncentrationsevne og den oplevelse, man har fået ved det, jo også smitte af på andre fag, så jeg er sikker på, at der er en sammenhæng mellem folkeskolens forskellige fag, hvis man vel at mærke husker at sætte mål og stille krav i dem alle.

Som indledning til debatten beskrev jeg en lang række initiativer. Der er også kommet forslag her under debatten, og jeg er sådan set for dem alle. Men vi skal selvfølgelig prioritere, dels fordi ingen af os jo har ubegrænsede midler til ekstra timer, dels fordi vi bliver nødt til at tage det problem, at vi altså heller ikke har ubegrænsede lærerkræfter, alvorligt. Det gælder specielt inden for de musisk-praktiske fag.

Derfor vil jeg da håbe, at både fru Pernille Vigsø Bagge og fru Marianne Jelved trods alt vil medgive, at så længe vi ikke har tilstrækkelig mange uddannede lærere inden for f.eks. musik, er det en god idé at prøve at få musikpædagoger, som er konservatorieuddannede, til at udfylde huller. Når det gælder det didaktiske, har musikpædagoger måske en svagere uddannelsesbaggrund – hvad jeg ikke er sikker på, men lad os sige, det er tilfældet – men de har til gengæld noget andet. De behersker et instrument,